

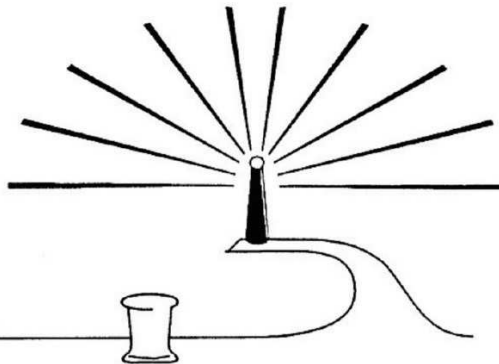
zeelieden zending stichting Het Havenlicht / SCFS

Hermelijnweg 12 1338 BE Almere

Tel. 036-5370340

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

havenlicht@chello.nl - www.havenlicht.com

Nieuwsbrief

winter 2016

no.147

Algemeen

Sinds onze vorige nieuwsbrief zijn er weer prachtige dingen gebeurd, waar we u graag over willen vertellen middels deze nieuwsbrief. Wij zouden ook graag in uw kerk, gemeente, huiskring of groep meer over het werk onder de internationale zeelieden willen vertellen en laten zien. Neemt u gerust contact met ons op.

Regio IJmuiden

De cruiseschepen zijn inmiddels vertrokken naar warmere oorden, zoals Caraïbische- en Middellandse Zee. Maar gedurende het hele jaar, ook tijdens de herfst, vindt een gestage stroom vrachtschepen zijn weg naar de IJmond havens. Niet langer een omgeving van opgeklopte glamour en klatergoud, maar kolengruis en ijzerertsstof bedekken onze auto tijdens en na onze scheepsbezoeken. Voorzichtig manoeuvreren op de kade tussen kras bewegende heftrucks en goed uitkijken dat we niet onder een door de lucht zwevende pallet met bevroren vis doorrijden.

Maar de zeelui die dit soort schepen bevaren hebben ook ons hart. Vaak zijn zij maanden lang aan een stuk op zee, langzaam varend om stookolie te besparen, vanaf de andere kant van de wereld naar IJmuiden. Soms weken lang ten anker liggend, wachtend op een nieuw ladingcontract.

Maar belangrijker: zij hebben niet alleen ons hart, maar ook de Here Jezus Z'n hart!

En daarom bezoeken wij hen en voorzien ze van Bijbels en Bijbelse lectuur en andere ondersteunende materialen. Anneke heeft zakken vol met warme kleding gereed, alles schoon gewassen en gestreken en netjes opgevouwen. Warme mutsen en sjaals worden dankbaar aangepakt, vooral in dit seizoen.

Op vrijwel alle schepen (99%) worden wij vriendelijk ontvangen. Zonder dat de zeelieden dat zelf beseffen ontvangen zij daarmee Jezus. In Johannes 13:20 zegt Hij tegen Zijn discipelen: "Wie ontvangt wie Ik ook zend, ontvangt Mij"! Het is voor ons een hele eer om Hem aan boord te mogen brengen.

Een Filipijnse matroos vertelt ons dat hij twee weken geleden vader is geworden van een dochtertje. In juni volgend jaar zal hij haar pas in zijn armen kunnen nemen. Wij bidden voor hem en voor z'n vrouw en voor z'n dochtertje. De matroos staart ons lang na als we weer van boord gaan.

Een Kaap Verdische matroos staat te bibberen aan dek en zegt: "Hebt u een warme jas voor mij?" Maar natuurlijk, pas deze maar eens. Blij trekt hij een winterjas van de Sociale Werkplaats aan.... Muts erbij, lekker warm! Wij hebben ook nog een Bijbel en een Brief voor Jou voor hem.

Een Poolse kapitein (net als 99% van alle Polen is hij Rooms Katholiek) is pas twee dagen aan boord voor een contract van zes maanden. Morgen vertrekt zijn schip naar Philadelphia in de USA. Hij zegt erg op te zien tegen de oversteek van de Atlantische Oceaan, gezien de herfststormen die daar kunnen woeden. Hij vertelt ons zijn ervaringen in dat soort weersomstandigheden met golven van 12 meter hoog. Vrijwel elke zin eindigt hij met de woorden: "Jesus Christ!", kennelijk om zijn woorden kracht bij te zetten.

Ik wijs hem daar op en zeg dat dit de naam is van de Zoon van God, die wij dienen.

Verbouwereerd geeft hij toe dat hij dit vaak zegt zonder het te beseffen. Wij laten hem Filippenzen 4:6 en 7 lezen (...wees in geen ding bezorgd....omdat u in Jezus Christus bent...). Hij snapt het. Hij knikt nogal timide wanneer ik aanbied voor hem te bidden.

Anneke, hij en ik staan hand in hand en brengen deze kapitein met zijn zorgen voor Gods Troon.

Na afloop huilt hij.

Hij zegt: Ik ben zo blij dat ik jullie aan boord heb gehad. Eigenlijk hadden wij al op zee moeten zijn, maar door de regen is het vertrek vertraagd.

Anneke zegt: "Dit is Gods timing, Hij heeft het laten regenen zodat wij elkaar konden ontmoeten!"

De kapitein beaamt dit en loopt helemaal met ons mee, wanneer wij vertrekken.

Een Filipijnse Chief Engineer komt bij ons met zijn zorgen over zijn schoonzuster, de vrouw van zijn broer. Zij heeft acute leukemie, het gaat heel slecht met haar. Haar man (zijn broer) die ook zeevarend is, moet halsoverkop naar huis. Wij bidden voor de vrouw en voor hen allemaal en bemoedigen hem vanuit het Woord van God.

Een Russische kapitein van een "Fishcarrier" geven wij een flessenscheepje van Gerrit Huisman. Hij is er weg

van, het krijgt een ereplaatsje in zijn hut. Wij geven hem ook een Bijbel en laten ook hem Filippenzen 4 zelf voorlezen in het Russisch. Alle kapiteins, van welke nationaliteit ook, zijn gevoelig voor deze tekst. Omdat deze

verzen een uitweg belooft voor al je zorgen (en die hebben kapiteins met hun grote verantwoordelijkheid altijd) en vooral een mogelijkheid tot ontspanning (de vrede van God in je hart).

Deze kapitein is zo dankbaar voor ons onverwachte bezoek, dat hij ons een fles wodka wil geven. Maar die mag hij zelf houden.

Wij zouden nog een heel aantal andere ontmoetingen in deze nieuwsbrief kunnen beschrijven, maar gezien de beschikbare ruimte doen we dat maar niet.

Rest mij nog een vraag aan u, lieve lezer(es).

De laatste tijd gaat het niet goed met de gezondheid van Anneke. De reuma speelt erg op. Wij zijn gisteren op drie schepen geweest, maar daarna moet zij dat bezuren. Vannacht heeft Anneke niet kunnen slapen van de pijn in haar voeten en schouders. Dit was vorige week ook al

zo. Het is zo erg dat zij momenteel vanwege de pijn niet meer in staat is om samen met mij naar de havens te gaan.

Wilt u a.u.b. voor haar bidden dat de pijn verdwijnt uit haar gewrichten?

Wij willen heel graag doorgaan met zeelieden te vertellen over de Here Jezus, Gods Zoon, de Redder van de wereld. De tijd dringt! Vriendelijke groeten,

Jan & Anneke Best.

Tussen de golven

Deze winter liggen we binnen. Het schip nadert zijn pensioen. Ondanks dat, wordt er nog structureel gerepareerd. Het meeste werk is uitbesteed aan de werf. Groepjes lassers van onherkenbare afkomst lopen af en aan door gaten in de zijanten van het schip.

Er is weinig vast personeel aan boord en het is stil. De meesten werken overdag. Onder hen is schilder Joel die al jaren Bijbelstudies verzorgt en ook nu de grootste groep bedient.

De schilders ploeg is gisteren afgemonsterd en weet niet zeker of zij hier nog terugkomt.

De Filipino's hebben nog de nodige DVD's, studieboekjes en kalenders meegekregen.

De laatste Indiër, die Tamil spreekt, kreeg op de valreep nog digitale media waar de hele Bijbel op staat in tekst en gesproken (van WordProject.org). Ter verspreiding in India.

De groepsruimte heeft nieuwe luidsprekers gekregen maar er zijn nu bijna geen mensen. Toch is het buitengewoon goed om zelfs met z'n tweeën het Woord te lezen en uit te zingen. Het getuigenis tegenover de Westerse ongelovigen is de laatste tijd in die zin radicaal, dat het duidelijk mag zijn dat Gods Koninkrijk niet van deze wereld is. De kloof tussen die twee werelden wordt groter. Ik spreek diverse mensen die geloofd hebben maar nu niet meer, ondanks duidelijke tekenen van Gods hand aan boord. Daar is een (gekozen) blindheid voor. Tegelijk wankelt het bolwerk van halve waarheden en manipulatie.

Door dit steeds aan te vechten kan men niet meer ongewaarschuwd geloven dat dat een juiste levenshouding is.

Ik dank God voor deze ontwikkeling en blijf bidden dat er mensen tot bekering gaan komen.

Als last minute aanvulling... net na het schrijven dreef de Heilige Geest me naar buiten voor outreach diep in de nacht (de meeste tijd stak ik eerder in zendingsreisvoorbereiding).

Kom ik meteen een Oekraïense broeder (lasser) tegen, vol van Jezus. Hoe dat ging.. "Dobroe utro!" "Where are you from?" "Sjto?" Dus in mijn gebrekkige Russisch verder.

"Hoe kun je Russisch?" "Dat is van God". Na de pauzes nog uitgebreid over Jezus verteld aan een bewaker van Afghaanse komaf.

De Waarheid sprak hem enorm aan!

Met hartelijke groet, **Michiel Kramers**.

Amsterdam

Na een flinke klauterpartij langs via open steile stalen roostertrappen naar eindeloze hoogte (althans zo leek het)

stapte ik uiteindelijk de ruimte binnen waar één zeeman druk bezig was achter meerdere computers.

Zijn begroeting was bijzonder: "Wat ben ik blij dat u gekomen bent. Nu kan ik eindelijk met iemand praten". En dat deden we natuurlijk ook!

Hij was een zeventigjarige eenzame Noorse zeeman, die als enige aan boord verbleef, en was buitengewoon verrast toen ik hem één van onze prachtige flessenscheepjes gaf. "Voor mij?" en hij drukte het cadeautje tegen zich aan.

Hallo, u bent zeker de "Pastor" van de zeeliedenzending, zo begroette een Indonesische technicus mij heel enthousiast toen ik de kantine van een passagiersschip binnenstapte. (En ik mezelf maar afvragen hoe hij dat zo snel kon zien, wie ik was ?!)

Hij zette een bord heerlijk eten voor mijn neus en er ontspon zich met hem een lang en goed gesprek.

Ook twee anderen (uit India en Mauritanië) namen gedeeltelijk deel aan deze conversatie.

Hij moest lachen om mijn Indonesische woorden en uitspraak, toen ik enkele gewaagde pogingen ondernam.

Het bijzondere was, dat deze man in een nabijgelegen plaats woont, waar mijn familie gewoond heeft.

Ik hoorde dat hij aan zijn Indonesische collega's vertelde dat mijn moeder geboren was in het zelfde dorp waar zijn familie ook vandaan komt. Deze zeeman en ik hadden dus een "gemeenschappelijke deler".

Ik ben een paar dagen later (op afspraak) terug gegaan naar dit schip, om hem de Alkitab, Indonesische Bijbel, te geven die hij zo graag wilde hebben.

Hij kreeg tranen in zijn ogen en kon nauwelijks zijn dank in woorden uitbrengen toen hij de Bijbel kreeg.

"Waarom kom je nu pas? Al die tijd zitten wij al op je komst te wachten", zo werd ik door een groepje Filippijnen aan boord van een kolossaal schip begroet. Tegen de tijd dat ik weer van boord zou gaan werd mij gevraagd voor een tweede keer te komen. Toen ik er enkele dagen later weer was, werd ik opnieuw zeer hartelijk onthaald.

Het was een bijzonder moment aan boord. Ze hadden maar een half uur pauze die middag. De mannen luisterden aandachtig toen ik hen een "Bijbelverhaal" vertelde en voelden zich daardoor gezegend, zeiden sommigen.

Na afloop heb ik samen met en voor hen gebeden.

Meteen daarna werd mij door meerderen gevraagd: "Pastor", wanneer kom je weer?".

Naast goede opbouwende gesprekken en bemoedigingen, konden we ook weer prachtige jassen, truien, gebreide mutsen en sjaals aan zeelieden geven.

"Ik ben zó blij dat je hier bent", was het eerste wat de chef-kok tegen mij zei toen ik zijn keuken binnenstapte. Hij zou over twee uur worden opgehaald voor een verlofperiode in de Filippijnen. Zijn plaatsvervanger was ook aanwezig.

Na een goed gesprek wilden ze graag dat ik voor hen ging bidden. Ze waren zeer dankbaar voor alles wat God voor hen heeft gedaan en doet.

Ze waren blij met de Bijbel, kalender, dvd en specifieke muziek cd's.

We zijn weer veel nationaliteiten tegengekomen. Om er maar een paar te noemen hebben we gesproken met zeelieden uit: Nepal, India, Mauritanië, Indonesië, Filippijnen, Rusland, Letland, Litouwen, Estland, Polen, Roemenië, Bulgarije, Noorwegen, Duitsland, China, Kroatië, en nog meer.

Hartelijk dank voor uw gebed en ander blijf van medeleven!

Theo en Yvonne van Zuilekom

Rotterdam

Nog niet zo lang geleden - toen ik met m'n vrouw in de supermarkt liepen, waar we meestal gaan, was ik tussen de schappen door, in gesprek geraakt met een Filipijnse zeeman. Nadat we de boodschappen afgerekend hadden, en onderweg waren naar de auto, kwam hij nogmaals naar mij toe.

Of ik hem kon helpen. Wat konden wij anders doen dan deze vriendelijke opvarende, Joey te helpen om de winkel te vinden en om hem uit te nodigen in onze auto te stappen, om samen met hem naar de winkel te gaan, en daar aangekomen, hem uit te leggen wat de behulpzame man achter de toonbank hem probeerde te zeggen. Met een grote glimlach op zijn gezicht, kwamen we terug bij de auto. Hij bedankte ons meerdere malen, en voegde zich, bij de supermarkt aangekomen, weer bij twee andere Filipijnse matrozen die daar op Joey hadden staan wachten.

Kortgeleden waren we een hele ochtend op een aantal kleinere schepen, van dezelfde rederij die aan de ketting en bij elkaar liggen. We spraken met een Nederlandse kapitein, een andere officier, en met diverse Filipijnse opvarenden. De aandacht die zij kregen werd zeer op prijs gesteld. Een paar maanden geleden mochten we aan de 1e Officier van de "Pico Basilo" een flessenscheepje geven, waar hij, zoals altijd, heel verguld mee was. Natuurlijk praatten we nog wat, en ook met andere bemanningsleden.

Ik heb een heel fijne dag samen met collega Henk

Huurman mogen meemaken.

We raakten in gesprek met een aanhanger van een natuurgodsdienst, een Oekraïense Rus. Hij wilde graag praten. Door zijn achtergrond wist hij het een en ander over het Christelijk geloof.

Dat God in hem mag werken. Zijn naam is Alexander.

De Filipijnse leider van een Bijbelkring aan boord, Alejandro is 2nd stuurman en vroeg voor zichzelf om gebed. Aan boord van hetzelfde schip ontmoetten we Nino, een jonge matroos, die voor het eerst zelf de Bijbel kreeg. Hij wilde beginnen om het N.T. te gaan lezen. En ook Alberto eveneens matroos, wilde zo graag antwoorden weten op vragen. Hij bleek zeer gelovig te zijn en geloofde in de God die aan ons Zijn zoon gegeven heeft, en die ook zijn volgelingen alles wil geven.

De Heer leidt ons als we schepen bezoeken, en we merken dat Hij al eerder "aan boord" was, dan wij.

Een gezegend Nieuwjaar gewenst.

Wout de Vries

Amsterdam 2

Vandaag, 9 december, mag ik stage lopen bij Theo en zal ik samen met hem diverse schepen bezoeken in de haven van Amsterdam. Ik ben nieuwsgierig hoe alles in zijn werk zal gaan.

Yvonne heeft goed haar best gedaan met de kerstpakketten en met de auto volgeladen rijden wij naar de haven.

Als eerste bezoeken wij het terrein van de OBA gelegen in de Westhaven. De portier en Theo zijn goede bekenden van elkaar en al snel mogen wij het terrein oprijden. Deze omgeving komt heel onwerkelijk op mij over, alles is groot; bergen steenkool, grote kranen, grote shovels, grote schepen, in deze omgeving vallen wij in het niet en moeten we dus goed uitkijken. Gelukkig regent het waardoor we geen last hebben van opwaaiend stof. Aan de kade worden meerdere bulkcarriers gelost. We bezoeken hier 2 schepen.

Bij het beklimmen van de 'gangway' heb ik gelukkig geen last van hoogtevrees, omdat alles in deze omgeving zo groot is wordt de hoogte ook vanzelf kleiner. Het eerste schip heeft een bemanning van 20 Kroaten, het 2^e schip wordt bemand door 21 Filipijnen. Men is verrast door onze komst, de kerstpakketten vinden gretig aftrek. Verbaasd wordt er gevraagd of deze kerstpakketten gratis zijn waarop Theo bevestigend antwoordt; "wij delen deze kerstpakketten uit omdat wij christen zijn en het bijna kerst is. De genade van Christus is ook gratis", hierop wordt instemmend geknikt. Bij het afscheid met de Filipijnen spreken we een gebed uit en vragen we om een behouden vaart maar ook voor de familie thuis. We worden uitgebreid bedankt en we verlaten dit schip. Hierna rijden we om en gaan op bezoek bij een enorme autoboot aan de andere kant van de Westhaven. Dit schip is gloednieuw en net bezig met zijn 2^e reis. Het schip is van een Noorse reder maar de bemanning bestaat uit 20 Chinezen. Ondanks dat er volop bedrijvigheid heerst op het schip, omdat men over 2 uur gaat vertrekken, zijn we ook hier van harte welkom. De kapitein gelooft niet in Jezus zegt hij, maar is wel blij met onze komst. De 2^e stuurman vertelt mij blij dat hij

volgende week weer op verlof mag naar huis. We mogen plaats nemen in de mess-room en ook hier vinden de kerstpakketten gretig aftrek. De bemanning is trots op hun nieuwe schip en we krijgen nog een uitgebreide rondleiding over het schip waarna we van elkaar afscheid nemen. De kapitein stond er op dat deze foto zo van ons genomen zou worden. We stoppen er mee, alle kerstpakketten zijn ook op.

Wij hebben ons werk weer gedaan, het zaad is gestrooid, God mag de rest doen en daar bidden we dan ook om. Als een schip gedoopt wordt, wordt er vaak bij gezegd; "Ik doop u, en ik wens u en uw bemanning een behouden vaart". Vandaag was het mijn vuurdoop en ik hoop dat ik dit werk nog veel mag doen. Een schip zinkt of eindigt ergens op de schroothoop, en wij, alle mensen gaan een keer dood maar alles wat gedaan werd uit liefde tot Jezus houdt zijn waarde en zal voor altijd blijven bestaan.

Hartelijke groet, **Marien Gijsbertsen**

Onze zeer grote dank gaat uit naar u allen die het werk zo trouw blijft ondersteunen op velerlei gebied, en sommigen van u doen dit al vele jaren achtereen. Ook gaat onze grote dank uit naar: Nederlandse Zeelieden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakkijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie en andere niet met name genoemde organisaties, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

the story of Jesus in the language of **YOUR** !

www.gospelrecordings.nl

Ook U kunt deze gratis app in meer dan 6200 talen, downloaden op uw smartphone en tablet.

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Robbert Speelman Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yhvzuilekom@gmail.com r.speelman@me.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Zeevarend:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
<u>Bestuur Stichting</u>		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Algemeen, adressen:	Wim de Baat	wimdebaat@gmail.com

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A
ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 65370340 -- www.havenlicht.com